

RESERAPPORT

Tävling

WTT Champions

Süwag Energie Arena i Frankfurt, 29 oktober-5 november 2023.

Domare:

Rebecca Bergfeldt (Eskilstuna)

Klasser: Dam- och Herringel. Matcher spelades i bäst av 5 set fram till semifinal och finaler som spelades i bäst av 7 set.

Resa

Reste dag före tävlingsstart med tåg från Eskilstuna till Arlanda för flyg till Frankfurt. Efter en ovanligt lång väntetid på bagaget så blev jag upphämtad av egen chaufför och hotellet låg bara en tjugo minuters bilresa från flygplatsen. Hemresan skedde på motsvarande vis (inklusive ovanligt lång väntetid på bagaget) dag efter sista tävlingsdag.

Till denna tävling var domarna personligt inbjudna och den flygbiljett som jag bekostat ska ersättas av arrangören.

Ditresa: Start klockan 09, framme 16:30. Hemresa: Start klockan 08:15, framme 17.

Inkvartering

Domare och överdomare bodde på Hotel Frankfurt Messe som klassades som ett fyrstjärnigt hotell. Hotellet var helt i sin ordning förutom frukostbuffén. Spelarna bodde på ett femstjärnigt hotell mer centralt beläget. Då vi domare var som mest sex var det både märkligt och förvånande att vi inte fick bo tillsammans med spelarna, men skillnaden på rumspriserna var stor och arrangören ville väl precis som alla andra reducera sina kostnader... Jag fick dela rum med Marzieh Hakimara från Kanada medan de två andra kvinnliga domarna från Tyskland naturligt parades ihop. Positivt var hotellets lobby som gav möjlighet till trivsamt häng.

Måltider

Frukostbuffé serverades på hotellet och är en hel historia i sig. Den första frukosten bjöd på ett hyggligt utbud, men därefter började en cirkus med reducerat utbud. Helt plötsligt fanns det bara smörgås, ost och skinka samt kaffe. Det stora frågetecknet utreddes och beskedet som gavs var att hotellkedjan helt plötsligt ändrat sitt utbud till kontinental frukost. Positivt i sig då vi faktiskt ett tag trodde att det hade något med pingisorganisationen att göra. Efter en del krigsföring under dagen skulle det ändras eftersom arrangörens bokning var gjord utifrån andra förutsättningar. Det dröjde emellertid flera dagar innan det blev sig någorlunda likt igen. Jag undrar om de tömt sitt skafferier 'på dagen' eftersom man inte ens kunde frambringa flingor till yoghurten...

Som om inte detta räckte så blev även lunch och middag en sällsamt trist historia. Initialt skulle vi domare få äta i hallen och redan på ankomstdagen grusades eventuella förväntningar om trivsamma måltider då vi fick äta på en provisoriskt uppställd plats i hallens katakomber längs med långbord och på bänkar tillsammans med alla volontärer och TV-team. Maten var till synes mindre rolig men personligen kunde jag i alla fall äta av den och vissa gånger även uppskatta den även om upplevelsen var nedslående då maten serverades på papperstallrikar och intogs med träbestick samtidigt som dryck också dracks ur engångsmuggar. Positivt var i alla fall att det erbjöds ett vegetariskt alternativ om måltiden i sig inte var det från början.

Efter protester som kanaliserades via överdomaren blev det på den andra tävlingsdagen ändring och i stället för att äta i katakomberna gavs såväl vi som volontärerna matkuponger som vi fick använda för att handla föda i de foodtrucks som fanns utanför hallen. Denna lösning upplevdes emellertid inte heller som hållbar eller rimlig. Att på stående fot, det vill säga utan stol och bord få sitt måltidsuppehåll. Utomhus utan skydd av tak i höstrusk och tillsammans med exempelvis frågvis publik. Dessutom med ett utbud som bestod av förvisso mycket smaklig bratwurst eller fläskkött i bröd, crepes och någon burgare – men samma ”skräpmat” två gånger om dagen i sju dagar?!

På den fjärde tävlingsdagen blev kupongerna värdelösa och vi blev på nytt hänvisade till katakomberna vars öppettider för lunch var klockan 13–15 och för middag klockan 17–19. De begränsade tiderna var en smula besvärliga för oss domare då dagens första pass innebar tjänstgöringsstart klockan 13:30 medan kvällspasset startade mer lägligt klockan 18:30. Lyckligtvis fanns det många gånger frukt, muslibars och en smörgås att mätta sig med utanför call area.

Lokala transporter

Buss gick en gång i timmen mellan hotell och hall och resan tog inte mer än femton minuter.

Ackreditering

Överdomaren gav oss vårt ackrediteringskort i samband med domargenomgången.

Hallen och utrustning

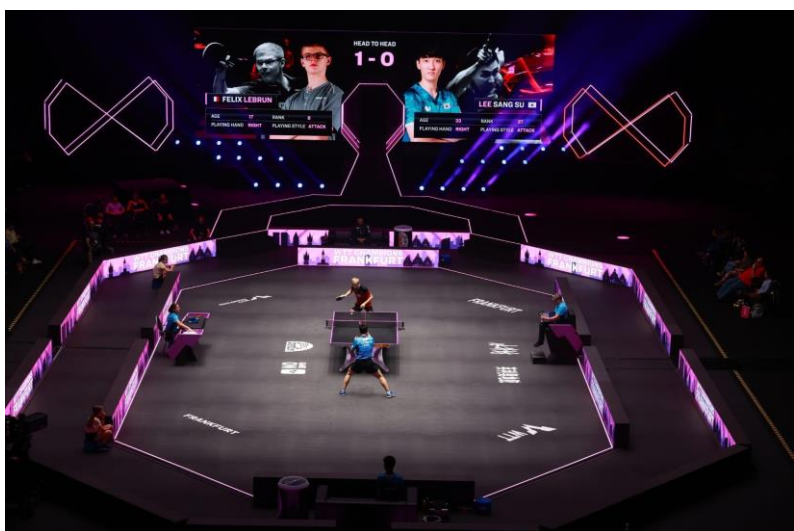
Tävlingen hölls i Süwag Energie Arena (Ballsporthalle Frankfurt, byggd 1988) som är stadens största inomhusarena som i första används för basket (Fraport Skyliners) då den gör rum för 5000 åskådare.

Som pingishall fungerade den fint och **publiken** satt på ena kortsidans samt båda långsidornas läktare. Därtill fanns det ett begränsat antal VIP-platser på golvet.

I hallen fanns flertalet **försäljare** av pingismaterial och kläder samtidigt som mat och dryck kunde inhandlas.

Vi domare hade ett eget **omklädningsrum**, men i övrigt inget eget tillhåll för en stund i avskildhet och vi uppehöll oss i stället i Call Area. **Call Area** bestod av några bord och stolar separerad från två träningsbord med hjälp av skiljeväggar. Den egentliga **träningshallen** för spelarna låg några kilometer bort och där var vi domare aldrig.

Tävlingens åtta dagar spelades samtliga på ett enda bord. Då under namnet *Infinity area* enligt WTT:s koncept oavsett vart i världen man befinner sig. Alla matcher livesändes och det var en magnifik ljud- och ljusinramning kring eventet. Som matchdomare bar man **mikrofon** vars ljud gick rakt ut i hallen.

Som *matchdomare* satt vi på en hög **stol**. Den var bekvämt bred och mjuk men dessvärre uppåt väggarna vad gäller möjlighet att ta sig upp och ner från. Att samtliga domare, oavsett längd, dessutom satt och dinglade med fötterna utan fotstöd, är inte bara obekvämt utan ser illa ut. Som en marionett. Fotballen som vi skulle använda oss av för att kliva upp i stolen var en lös träpall. Vi var alla en smula oroliga för att ta oss ner och upp på stolen, men det var bara undertecknad som lyckades med konststycket att välta fotballen och själv tappa balansen i samband med matchstart...

Matchdomaren hade en **touchpad** och använde ITTF/WTT:s system för att mata resultat. Tävlingen var en av alla tävlingar som det går att spela pengar på varvid det var av stor vikt att varje knapptryckning gjordes rätt och snabbt. Förutom att inledningsvis markera rätt servare/mottagare/sida var det viktigt att starta tiden för inslagning synkat med verkligheten. Vid denna tävling fick vi klartecken för att spelarna INTE behövde använda fulla två minuter för inslagning men såväl timeout som tid mellan set var tvunget att vara sextio sekunder och inte mindre. Varför? Reklamsändning såklart. Utan pengar ingen verksamhet och betting och reklam är en given inkomstkälla. Att som domare styra allt via det elektroniska räkneverket är en ansvarsfull uppgift som ska vägas mot alla andra uppgifter som finns. Vi vet ju alla att servemomentet är det mest kritiska momentet i domarens uppgift. Inom loppet av någon sekund ska ett tiotal regler granskas och just här förväntas man så nära servens start som möjligt "starta bollen" med en knapptryckning. Skulle en boll av någon anledning brytas behöver man markera även detta. Positivt för denna tävling var att vi aldrig upplevde några problem med nätverket och fördröjning i knapptryckningar vilket ofta kan uppstå och vara ett bekymmer.

Är det någon som är sugen på att testa hur räknesystemet fungerar så finns det en [testlänk](#) på ITTF:s hemsida. Det är samma system som användes vid WTT Feeder som spelades i Stockholm tidigare i år.

Som en del redan vet, så har WTT en helt egen handbok som i vissa stycken skiljer sig från ITTF:s Statues. Ett exempel är att matchdomaren inte ska göra handsignal för poäng. Det räcker med att markera poäng på touchpad samtidigt som man gör utrop. Handsignaler för bryt används som vanligt precis som att man visar näste servare och har möjlighet att med handsignal visa vilken typ av felaktig serve som varnas eller döms för.

Som nämnt bar matchdomaren mikrofon. Ofta kan man själv stänga av den om anledning finns, men så inte denna gång. Inte heller stängde arrangören av ljudet i samband med timeout eller setpaus då man annars kanske kunde passat på att harkla sig. Hur som helst – såväl hantering av touchpad och mikrofon gick på det stora hela bra. Självtalande jag mig dessvärre vid ett tillfälle då markerade fel servare inför första set. Ungefär 10 sekunder efter att jag själv lottat. Minnet är bra men kort ibland. Nervositet och tillfällig sinnesförvirring. Värt att veta här är att en match i sig inte räknas i spelsammanhang om fel noteras. Det är inte bara det att WTT inte lever upp till sin överenskommelse med spelbolag utan matchen kan inte räknas vilket innebär en förlust i kassan.

Som assisterande domare satt man på en vadderad stol med armstöd. När vi domare inspekterade arenan dag före tävlingsdag var vi oroliga att armstöden skulle vara i vägen när vi kastar bollar i multibollsystemet, men det var inga problem. Däremot var stolens ryggstöd en smula bakåtlutat vilket var negativt när man ska sitta upprätt och kasta bollar. Bollarna förvarades i en genomskinlig låda (snyggt märkt med bolleverantörens logo) som placerades på ett par på varandra staplade pallar. Samma typ av pall som för övrigt bollsamlarna satt på. Vi var tillåtna att individuellt välja vilken sida om stolen som bollpallen ställdes på, men var strikt instruerade att när vi rörde oss fick vi under inga omständigheter resa/sätta oss via den sida som pallen stod på. Varför? Undvika risken att stöta omkull bolllådan. Assisterande domare satt bakom ett bord med integrerade handdukskorgar. På bordet skulle vår folder med domarmaterial förvaras. Med rätt sida "upp" så att LiNing-reklamen fick full uppmärksamhet. Vi kunde även förvara vårt tidtagarur på bordet som i övrigt var tomt eftersom inget räkneverk användes. Assisterande domare behövde aldrig bistå med presentation av timeout eftersom spelhagens LED-barriärer visade timeout i text och tid som räknades ner. Inte heller lade man några kort på domarbordet då det anses räcka med de stora TV-skärmar som finns i hallen som speglar matchdomarens touchpadindikeringar.

Domarklädsel var den ljusblå LiNing-tröjan med WTT-tryck samt svarta byxor. Före tävlingen fick vi möjlighet att beställa tröja om vi inte hade någon sedan tidigare vilket blev bra för mig som bara dömt med ITTF-tryck tidigare. Dessvärre var tröjorna fast i tullen och dag före avresa ombads vi som inte hade tröja att ta med våra ITTF-tröjor. På speldag två dök tröjorna i alla fall upp vilket kändes bra.

Domargenomgång

Domargenomgången var i förväg annonserad till att hållas klockan 19 i hallen. Genomgången hölls av överdomaren Tina Crotta som uppmärksammade rutiner särskilda för tävlingen. Med endast 3 minuter mellan varje match fick vi noga instruktioner om hur domarparet skulle förbereda Field of play innan inmarsch och körde en liten generalrepetition med alla förberedelser i form av in- och utmarsch samt presentation, igångsättning av räkneverk och lottning. Själva lottningen är, inte bara vid denna tävling, ett viktigt moment eftersom just det moment är en stor "spelgrej". Man måste vara tydlig med handsignaler och visuellt klargöra vem som vann lottningen. WTT ser gärna att man gör en liten "show" av det, på så vis att man pratar sig genom momentet. *"Let's do the toss. Black or red, what do you choose? Red for Wang, Black for Meng. Black. Meng won the toss, what do you choose? Service. Which side do you choose?"*

Domarorganisation

Referee: Tina Crotta (GRE)

WTT Event Manager: Karl Jindrak

WTT Event Supervisor: Dimosthenis MESSINIS

Domare, 28/10–5/11

Anja Gersdorf (GER)

Kerstin Duchatz (GER)

Marzieh Hakimara (CAN)

Rebecca BERGFELDT (SWE)

Domare, 28–31/10

Christoph Geiger (GER)

Nico ZORN (GER)

Samtliga domare är certifierade Gold Badge och överdomaren Advanced Referee. WTT:s önskemål var att ha endast kvinnliga domare, men ur ett jämlikt perspektiv protesterade den tyska arrangören vilket jag själv kan tycka är rimligt.

Viktigt att poängtera att samtliga matcher spelades med **tvådomarsystem** vilket är ett undantag när det kommer till WTT-tävlingar.

Domarbedömning

Sedan 2020 görs inga *Evaluations* vid Kategori A-tävlingar men denna tävling hade förmånen att erbjuda *Performance Assessments* vilket är en viktig del att godkännas i för att kunna behålla sin certifiering.

Tjänstgöring

Alla speldagar var uppdelade i två pass. Första dagen med start klockan 13 och 18, men därefter klockan 14 och 19. Den första dagens tidsättning kan varit en anpassning till övergången till vintertid.

Vi domare tog buss från hotell till hall två timmar före det första passets start och stannade därefter i hallen till sista matchen för dagen var klar. Som längst blev klockan 23.

Domarschema för dagen fick vi sen förmiddag och under de dagarna vi var sex domare dömde var och en var tredje match och därefter följaktligen varannan match. Generellt varvade vi matchdomarrollen med assisterande, men med anledning av nationsneutralitet fick jag och den kanadensiske domare vid några tillfällen ta fler matcher som matchdomare då Tyskland hade många spelare som dessutom var framgångsrika. Med andra ord blev det några matcher där de tyska domarna dömde som assisterande domare trots att spelare var tysk.

Varje match i respektive pass startade på utsatt tid varvid efterföljande matcher spelades som **'followed by'**, det vill säga – de skulle starta direkt efter föregående avslutats. Spelarna förväntades vara i Call area 20 minuter före match vilket med 'followed by' tillämpades som 'när andra setet i föregående match startar' vilket fungerade bra. Det underlättade att Call area var i samma rum som de två träningsborden så att vi som domare enkelt kunde tillkalla oss spelare vid behov.

De första dagarna avgjordes upp till 12 matcher per dag, därefter 8 för att nästa sista dagen bli fyra semifinaler och till sist två finalmatcher. Kort sagt var kvantiteten av matcher liten, men varje match av hög kvalitet som krävde stort fokus. Jag har nog personligen aldrig tidigare varit med om ett sådant högt stresspåslag för sådan lång tid som åtta dagar och känslan verkade vara densamma hos övriga domare.

Dag 1, sön 29 oktober

Dömde fyra matcher (nr 2,4,7,10) av dagens 12. [Round of 32](#).
Tillsammans med Christoph Geiger och Marzieh Hakimara.

Dag 2, mån 30 oktober

Dömde fyra matcher (nr 1,5,8,10) av dagens 12. [Round of 32](#).
Tillsammans med Marzieh Hakimara, Kerstin Duchatz och Christoph Geiger.

Dag 3, tis 31 oktober

Dömde fyra matcher (nr 1,4,7,10) av dagens 10. [Round of 32](#).
Tillsammans med Nico Zorn.

Dag 4, ons 1 november

Dömde fyra matcher (nr 2,4,6,8) av dagens 8. [Round of 16](#).
Tillsammans med Marzieh Hakimara och Kerstin Duchatz.

Dag 5, tor 2 november

Dömde fyra matcher (nr 2,4,5,7) av dagens 8. [Round of 16](#).
Tillsammans med Anja Gersdorf och [Kerstin Duchatz](#).

Dag 6, fre 3 november

Dömde fyra matcher (nr 2,4,6,8 – alla herrkvartsfinalerna) av dagens 8. [Quarterfinals](#).
Tillsammans med Marzieh Hakimara och Anja Gersdorf.

Dag 7, lör 4 november

Dömde två matcher (nr 1,3 – båda damsemifinalerna) av dagens 4. *Semifinals*.
Tillsammans med Kerstin Duchatz.

Dag 8, sön 5 november

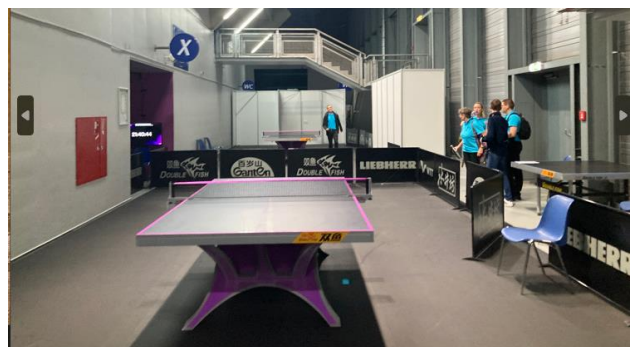
Dömde en match (nr 1 - damfinalen) av dagens 2. *Finals*.
Matchdomare tillsammans med Marzieh Hakimara.

Call Area och racketkontroll

I Call area stämde vi som vanligt av spelarens **klädsel**, men med utgångspunkt från WTT:s regelverk vilket innebär att spelarnas tröjfärg faktiskt får vara lika. Tröjan behöver ändå visas upp då reklamregler ska kontrolleras och att tröjfärgen inte får vara helsvart. WTT:s förbud mot helsvart tröja grundar sig troligtvis i deras färgsättning av spelområdet där man använder sig av svart golvmatta, svart bord, svart nät och svarta barriärer.

Shorts/kjol stämdes av med anledning av reklamreglerna samtidigt som spelarna fick uppge namn på eventuell rådgivare samt välja 15 **ballar** vardera.

Under de tre första dagarna då spelarna fortfarande skulle spela sin första omgång påminde vi domare om det som nämnts tidigare rörande full **tid** för eventuell timeout och tid mellan set. Vi behövde aldrig stämma av sida för **bänken** då den på förhand var bestämd av WTT och dessutom instruerades av WTT:s Event Manager i samband med inmarsch/presentation.

Vi domare utförde **racketkontroll** men helt utan elektroniska instrument.

Som domare var vi även tvungna att stämma av ifall spelaren bar någon **smart watch**. Enligt WTT:s handbok får spelarna inte använda (*use*) någon sådan vilket grundar sig i hela cirkusen med att man kan spela på matcherna. Man ska under match inte kunna kommunicera eller exempelvis ta emot instruktion om 'önskat utfall av nästa bollduell'. Det var en enda spelare som bar en **smart watch** och den missades i ärlighetens namn i call area. Uppmärksammades av någon "där uppe". Vid videogranskning av matchen kunde man ändå inte se något tecken på att klockan användes och allt var frid och fröjd.

Call Area blev vårt kryp-in, oavsett i tjänst eller ej.

Då matcherna rullades och det endast fanns en överdomare så var vi domare utan överdomare eller assisterande överdomare i Call area. Behövde vi hjälp med bedömning skickade vi ett meddelande via vår Whatsapp-grupp och Tina var aldrig långt borta. Antingen kom hon fysiskt till oss eller så kunde hon svara på vissa frågor direkt via appen om vi exempelvis skickade foto på en tröja vars färg eller reklam behövde stämmas av. Överdomaren behövde inför varje match även uppgift på rådgivarens namn för att kunna meddela TV-team. Detta löstes genom att vi domare skickade ett foto på matchprotokollet via Whatsapp-gruppen från vår plats i Call area.

Speciella ingripande/händelser

Tävlingen flöt på fint och de enstaka varningar som utdelades till spelare var alla med anledning av fördröjning av spel. Ska tilläggas att WTT har ett eget bestraffningssystem som innebär straffavgift vid olämpligt uppträdande.

Jag hade en match med skadepaus vilket lyckligtvis också blev den enda under turneringen. Spelaren som skadades kunde fortsätta och dessutom vinna vilket föranledde förberedande samtal i domarteamet ifall samma spelare skulle be om ny skadepaus i nästkommande match men det blev aldrig aktuellt.

När alla bollar filmas och sociala medier ska fyllas med innehåll får man räkna med att "händelser" dyker upp och så var det även denna turnering. Allt för allas granskning och tyckande. De TV-skärmar som fanns i hallen spelade också upp repris, vilket några spelare vid ett par tillfällen ville nyttja för att bestrida domslut, vilket inte gavs möjlighet till. Exempel på händelser var: [tröjträff](#) eller inte, [kantboll](#) eller inte, [hindrande av boll](#) eller inte, [dubbelstuds](#) eller inte.

Arrangemanget i stort

Tävlingens absolut största fördel var att vi följde samma rutin från den första speldagen till den sista. Otroligt ovanligt och fantastiskt skönt. Inga ändringar vid presentation eller vid bordet. Vår lilla grupp av erfarna domare skapade en god sammanhållning och en trygghet i truppen som dessutom säkerligen reducerade antal misstag. Att under denna tävling få den numera inte självklara möjligheten att döma i par, det vill säga med tvådomarsystem, var fantastisk. Med facit i hand jag faktiskt inte hur jag hade stått, mått eller gått om jag varit ensam vid bordet under denna stora press.

Precis som vi var en liten skara domare, så samarbetade vi även med en liten skara bollsamlare, så kallade ball kids. En del var bättre än andra, men jag tyckte det var roligt att träffa samma barn/ungdomar dag efter dag och jag tror att även dom kände sig som en del i organisationen på ett positivt vis!

På minussidan hamnade våra förväntningar om att domarna skulle behandlas lika gott som spelarna vid en sådan högstatustävling som Champions. Vi var så få till antalet och tänker att det inte kunde gjort sådan stor skillnad på utläggssidan egentligen om vi bott på samma hotell (vilket jag själv emellertid kan tycka är skönt att slippa för att på så vis vara helt privat och ledig när man inte är i tjänst) men framför allt hela mathistorien. Den lokala arrangören hade enkelt kunnat ordna access till mat och sittplats i VIP-loungen. Om man ska tala utgifter och inkomster så kostade de allra finaste biljetterna 6900 kr/st på finaldagen.

På finaldagen var det fullsatt i arenan vilket såklart är superkul. Publiken kom under hela veckan även om de inte fyllde alla platserna under vardagarna. Hade de tyska spelarna slagit sig fram ytterligare hade det blivit större tryck, men det var många kinesiska fans som tjoade högt när världens bästa pingisspelare ställde sig vid bordet! Hela inramningen av spelbordet var imponerande. Ljus- och ljudshow tillsammans med uppträdande i form av sångare och

sångerskor och bra DJ gav ett [proffsigt intryck](#) som givetvis fick även oss domare att känna nöjdhet med att få vara på plats.

Ersättning

WTT:s ersättning ska vara 140 USD per arbetsdag, det vill säga 29/10–5/11. Halva arvodet, 70 USD utdelas för ankomstdag med domargenomgång. Ersättningen samt utlägg för flygresa ska sättas in på bankkonto i efterhand.

Övrigt

De tyska domarna gjorde sitt bästa för att vi skulle känna oss välkomnade. De köpte in snacks som vi samlades kring efter arbetsdagens slut om än bara för en timme eftersom klockan var sen. Trevligt med samtal som inte enbart kretsade kring pingis utan ett uppskattat avbrott i arbetet så att säga.

Eftersom förmiddagarna faktiskt var fria så hann jag med en smula administrativt arbete för såväl min arbetsgivare som för andra pingisrelaterade uppdrag vilket var nödvändigt. För att fylla på energikontot blev det även lite frisk luft och motion vilket var skönt att få och extra behövt när väderleken var riktigt höstlik, mulen och blöt.

Det bästa "off work" var ett par timmars förmiddagspromenad inne i Frankfurts gamla stadsdel samt en kväll då vi tipsades om en genuin och enormt trevlig restaurang där vi njöt av tysk husmanskost och varandras sällskap.

Jag tackar för förtroendet och möjligheten att representera den svenska domarkåren. Uppdraget var denna gång ett av de mest utmanande jag varit med om vilket bara betyder att man gång på gång stöter på nya saker och fortsätter att utvecklas i sin domarroll!

Vid pennan

Rebecca Bergfeldt